

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΑ

* Χρήστος Βασιλίδης : Δακρυρροία, Πατρα 1979.

Το δεύτερο βιβλίο του ποιητή, σε λίγα αντιτυπα όπως και το πρώτο, «Η αθεατος οφίς», και ωραία χειρογραφή αποδοχή με σχέδια προσωπικά ή αντιγραφόμενα. Μια θυζαντινίζουσα ποίηση που θέλει να μετατρέψει τα πραγματικά και την ποίηση που τα λεί σε κοινή, καθημερινή εκκλησιαστική γλώσσα.

* Κώστα Θ. Παπανικολάου : Ηλιολογία, Αριστοτέλης, Πατρα 1979.

Η τρίτη συλλογή του Πατρινού ποιητή, με τελεία αλλαγή στη γλώσσα που γίνεται τώρα ένας ιδιορρυθμικός υπερρεαλισμός κοιμιατισμένος πάνω στη γνησιότητα του αισθηματος.

* Ivan Goll : Μαλαισιακά τραγούδια, μεταφραστικό δοκίμιο : Ε. Χ. Γονατάς, Κείμενα, Αθήνα 1979.

Μια πολύ όμορφη έκδοση με μεταφράσεις σχεδόν συνολικά πλήρεις, καθώς γίνονται τελικά, προσωπικές δημιουργίες.

* Πωλ Ελύαρ : Ποιήματα, Σπηλιωτής, Αθήνα 1978.

Μια φροντισμένη μεταφραστική προσπάθεια του Γ. Κ. Καραβασιλή, σε β' έκδοση, υπεύθυνη και σωστή.

* Pierre Louÿs : Η γυναίκα και το νευροσπασμό, Πλεθρον, Αθήνα 1979.

Ενα πολύ όμορφο βιβλίο και μια ωραία μεταφράση του Γ. Κ. Καραβασιλή.

* Ασιατικά ποιήματα, Επιλογή — αποδοχή και σχόλια Ι. Βασιλείου, Βιβλ. της «Εστίας»

Μια ευρεία ανθολογήση από το γνωστό ταξιδευτή της Ανατολής, που όμως οι μεταφράσεις της δεν είναι πάντα ικανοποιητικές και μαάλιστα καποτε φτάνουν στην πεζολογία.

* Θεοδόσης Αθας, φιλολογικό μνημοσυνο για τον ποιητή από τους φίλους του, Ν. Υορχη.

Ενα μνημοσυνο καμωμένο απλά και σωστά από τους φίλους του χαμένου ποιητή.

* Θανάσης Θ. Νιάρχος : Ερώς Ερωτάς, Εγνατία, Θεσσαλονίκη, 1979.

Πολύ αξιολογικά ποιήματα, υπερρεαλιστικά γνήσια και ακεραιωμένα. Ποιήματα που θα μείνουν.

* Γεωργίου Σταυρακή : 42 Ποιήματα, Αθήνα 1978.

Τα πρώτα ποιήματα ενός νέου που πιο πολλά θέλει παρα κατορθώνει να πει.

* Καίτη Παπαδάκη - Καραμής : Πικροδάφνες, Το ελληνικό βιβλίο, Αθήνα '79. Ποιητικές προσπάθειες που θυμίζουν άμεσα πόσο δύσκολο πράγμα είναι η ποίηση για μια πεζογραφο της ποιητικότητας της κ. Καραμής.

* Αλκ. Γιαννοπούλος : Τα ποιήματα. Οι εκδόσεις των φίλων, Αθήνα 1978.

Το ποιητικό έργο του Αλκ. Γιαννοπούλου, με λίγα ποιήματα (απ το 1932 ως σήμερα) όπου διαγράφεται η πορεία της νεοελληνικής ποίησης μέσα από ένα προσωπικό τρόπο που κρατάει τους ιδιαιτέρους του χαρακτήρες. Όμορφα ποιήματα που δεν ξεχνιούνται (γ.π. Ο Άετος).

* Ανέστης Ευαγγέλου : Απογυμνωσή, Εγνατία, Θεσσαλονίκη 1979.

Ποιήματα ειλικρινείας και απλότητας που κάνουν το θέμα τους γλώσσα και προσωπικών μαρτυριών ζωής : γενικό χαρακτηριστικό ενός κυκλού θεσσαλονικιώτικης ποίησης.

* Κριση Φελουκατζη : Νυχτερινα εισιτηρια, Σκαπτη υλη, Θεσσαλονικη 1979.
Το πρωτο βιβλιο της ποιητριας (που βλεπω, τουλαχιστο), απλο και καθαρο, με σκοβολαι δροσεραδο ψυχης. Η γλωσσα της προχωραι ανετα και προσεχτικα.

* Ρεας Γαλανακη : Τα ορυκτα, Διογενης, Αθηνα 1979.

Λιγα και μικρα ποιηματα που φιλοδοξουν να πραγματοποιησουν λογο πληρη λει-
τουργωντας σχεδον με την πρωταρχικη γλωσσικη συμβολιστικη. Πολυ σοβαρη,
σχεδον απροσωπη γραφη, που τεινει μεσα απο ψυχικες περιπετειες και ταλαντευ-
σεις στην αναγλυφη επιγραμμιατικοτητα.

* Θ. Κ. Τρουπη : Θυμαρια, Πατρα 1979.

Παιδικα ποιηματα ενος καλου δασκαλου, γνησιου λαϊκου, χωριατικου ανθρωπου,
που εχει στο ενεργητικο του τους «Ανθρωπους της σκαλωσιας». Ενα τυπικο ευχα-
ριστο παιδικο βιβλιο.

* Μαρια Ι. Κεσινη : Νειατα χρυσα, Αθηνα 1979.

Η γνωστη ποιητρια συνεχιζει το θρηνο για την ανιψια της, που ο θανατος της
εγινε στοιχειο ζωης τελικα.

* Μανολης Γιακουμακης : Η επιδραση του ευρωπαϊκου «αμπαζουρ», Αθηνα 1979.
Ενα πρωτο (;) βιβλιο με πολλα ποιηματα, πλουσιο και δυνατο. Νομιζω πως συν-
τομα θα βγαλει ποιηση αξιολογη.

* Σπυρος Καλμπαρης : Σκυθικη ερημος, Ε.Σ.Μ. Αθηνα 1979 και Μια Βατο-
μουρια μεγαλωνει στην Ερημο, Ε.Σ.Μ., Αθηνα 1979.

Η παραγωγη του ποιητη απο το 1968 μεχρι το 1972. Ποιηματα απλα, καποτα
απλοϊκα με τις χασιμωδιες και τις τραδηγημενες ριμες, που ομως δινουν εδω κι
εκει στιχους που ξαφνιαζουν.

* Αλεκα Δημιου : Ποιηματα 1972—78, Πυλη, Αθηνα 1979.

Η ποιητρια ζει στον Βολο (γιατι λοιπον εβγαλε το βιβλιο της στην Αθηνα ;). Ι-
σως σ αυτο να οφειλεται η καθαροτητα του αισθηματος, η πιο αισιοδοξη και μα-
χητικη σταση στη ζωη. Και η γλωσσα της, καθως ανεμελα παει ν αγκαλιασει
ατι νιωθει και διαβαζει, δε σε απωθεί : Ελπιζεις πως θα ωρμασει, μενοντας
φρεσκα και νεανικη. Αν δεν ειναι αυτο προκαταληψη κατα της Αθηνας, ισως
πρεπει να δεχτει κανενας πως η ανανεωση θα ερθει απο ανοιχτους χωρους.

* Δημιος Αλ. Βιλαετης : Η παρουσια των οντων, Πυργος Ηλειας 1979.

Ενα τολμηρο, επιθετικο βιβλιο με ποιηματα, που απ το εξωφυλλο του ως τις
γραμμες των στιχων λεει η δειχνει πως βγαίνει απο τον καμπο της Ηλειας.
Προσωπικα αναγνωριζω το υφος του χωρου και τις πηγες της γλωσσας. Ευχομαι
να μπορεσει να μεστώσει, ν αφομοιωσει ολες τις τασεις του ποιητη και να κανει
τους χιμους της καρπους του Αλφειου.

* Σαραντος Παυλεας : Λαδουρινθος, Θεσσαλονικη 1974, Σεισαχθεια (Α, Β, Γ),
Θεσσαλονικη 1977 και Αυριο θα χρειασθει να φορομε φτερα, Θεσσαλονικη '78.

Μια ποιηση αλλου ειδους, και προπαντος στο τριτο βιβλιο : ο γνωστος ποιητης
αφηνεται στην ανυση των πολυ μεγαλων ποιηματων (μεχρι και 30 σελιδες μεγα-
λου σχηματος πυκνοτυπωμενες) οπου ο ποιητικος λογος παει να καρπωθει τις δυ-
νατοτητες του πεζου, χωρις ομως να πληγωνεται. Ας το θεωρησουμε μια γενναια
ποιητικη επιθεση στην τυποποιηση της ζωης μας.

* Κωστα Γαλλου : Το Ελληνικο φοιτητικο κινημα και οι επιπτώσεις του στο
Κατεστημενο, Αθηνα 1978.

Αξιολογη μελετη ενος θεολογου.

* Χαραλαμπου Πλοκα : Το χωριο μου Κατω Ραβένια Πωγωνιου, Πατρα 1979.

Αλλη μια αποθησαυριση λαογραφικου υλικου, ενα χωριο σ ενα βιβλιο.

* Σταυρου Βαβουρη : Εν ερημιας και σχολιας, Σπηλιωτης, Αθηνα 1979.

Τα διηγηματα του γνωστου ποιητη, «ποιητικες ιδεες αναπτυγμενες σε πεζο», κα-
τα το συγγραφεα τους. Τα διηγηματα εχουν κιολας κριθει και καταξιωθει. Εδω

θα σημειώσω πως, καιρο αφού τα διαβάσεις, μένει στη μνήμη ο τρόπος και ο μύθος τους, ενιαία : ο Βαβούρης ξέρει καλά γλώσσα. Ας μη ζητάμε προσχημάτια να το ξεχνάμε. Η ποιήση του και ο πεζός του λόγος είναι κείμενα υποχρεωτικά για κάθε τιμίο αναγνώστη.

* Κώστα Ε. Τσιροπούλου : Η επιθυμία, μυθιστόρημα, Οι εκδόσεις των φίλων, Αθήνα 1978.

Ένα μικρό τυπωμένο βιβλίο — που δεν προφτάσα να διαβάσω.

* Ζήσης Οικονομίου : Ο Παπαδιαμαντής και το νησί του — Μικρογραφία της ανθρωπότητας, Κέδρος 1979.

Μια πρωτοτυπή σε μεγάλο βάθος μελέτη που εξετάζει τον Παπαδιαμαντή με την ευθυγή της προσωπικής αντιμετώπισης μέσα από το σύγχρονο κόσμο, τις εμπειρίες και τις δυνατότητες σπουδής των ζητημάτων του ανθρώπου και της τέχνης που δίνει η εποχή μας και πιστοποιεί την αξία της διοθεωρίας που προκύπτει από την προσωπικότητα αυτού του αξιού ανθρώπου. Ένα αξιολογικό βιβλίο που δείχνει τι μπορεί να δώσει απ τη σωστή συνομιλία με ένα λογοτέχνη, εστώ και χαμένο, αν σ αυτή βαζούμε όλο τον εαυτό μας.

Σ. Α. Σ.

★ * Καίτη Παπαδάκη — Καραμήτσα : «Πικροδάφνες», ποιήματα 1979.

ΟΙ ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΕΣ είναι το τέταρτο βιβλίο της κ. Παπαδάκη - Καραμήτσα, δεύτερο ποιητικό της. Δε μπορούμε ωστόσο να το θεωρήσουμε δηλωτικό της αξίας της συγγραφέα, αφού έχει προηγηθεί η δοκιμασία της στην πεζογραφία και μας έχει παρουσιάσει έργο ζωντανό, καθαρό, πετυχημένο.

Έτσι η ποιήση της δεν πειθεί, ούτε με τη γλώσσα της ούτε με το στίχο της. Η ποικιλία των θεμάτων της καλλίστα θα μπορούσε να αποτελέσει τον σπόρο των μικρών δυνατών διηγημάτων της.

Ξεχωρίζουμε τα : «Δίχως προσμονή» — «Ασπλοι».

★ Αντώνη Τριφυλλή : «Ταβερνά τα "τομαριά"», ποιήματα 1978.

Με την ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΑ ΤΟΜΑΡΙΑ ο Αντώνης Τριφυλλής ανοίγει με δύναμη την αυλαία της ζωής μας, της «μικρής ζωής» μας. Με μόνο μέσο από τη μια μεριά την αλήθεια που σαρκάζει τα πάντα, κι από την άλλη την αυθαριμένη γλώσσα που ξαφνιαζει και δημιουργεί εικόνες απλές και συναμα απροσπτες.

Ο ζεστός καθημερινός τονός της φωνής του σε αναγκάζει να μείνεις κοντά του. Κι αυτό είναι ένα κέρδος.

Έχω ωστόσο επιφυλάξεις στην αλήθεια της γλώσσας και στη δομή του στίχου.

Δείγμα :

Ο ΜΥΡΩΝ

Στριμμένος, κακομυτσούνος, υστερικός
Ο Μυρών ο τρέλος
Καθίσε στην παρσα μας να πιει
Νυχτα χειμώνα
Ερρίξε κι ένα ταλήρο ν ακουει μουσική.

«Αναμάσας τις λέξεις μπασταρδε
Φτύνεις τις λέξεις, τις πατάς.
Αλλάζει δέρμα η εποχή
Και σου πετάει στα μούτρα μουσική και ποιήση».